

СОВЕТОТ НА МАКЕДОНСКИТЕ ЗАЕДНИЦИ НА АВСТРАЛИЈА ЈА ОСУДУВА ХИЕРАРХИЈАТА НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ВО ВРСКА СО ДЕКЛАРАЦИЈА НА ВСЕЛЕНСКИОТ ПАТРИЈАРХ

На 09 мај 2022 година Светиот Синод на Вселенската Православна Патријаршија издаде Декларација, во име на патријархот Вартоломеј, со која се прифаќа Македонската православна црква во „Евхаристиско заедништво“ со Вселенската Православна Црква. Сепак, Указот не го признава автокефалниот статус на Македонската православна црква, кој беше самопрогласен во 1967 година.

Уредбата, исто така, ја отстапува одговорноста за административното регулирање на конечното прифаќање на Македонската православна црква како автокефална и независна членка на „Православното семејство“ на Српската православна црква, чија јурисдикција над Македонската архиепископија сè уште ја признава како валидна. Имено, во Уредбата намерно се избегнува употребата на името „Македонска православна црква“, а Црквата се нарекува „Охридска“ црква, што само делумно се однесува на додатокот што го користи самата МПЦ, поточно „Охридска архиепископија“. Изјавите дадени јавно после Декларацијата од страна на политичките и верските лидери во Република Македонија нашироко ја поздравуваат иницијативата на Патријархот.

Советот на македонските заедници на Австралија изразува длабоко жалење и загриженост во однос на овие случувања. Крис Ангелков, претседател на Советот, изјави дека „ставот на нашите конститутивни членови и на значајното македонско население во оваа земја што тие го претставуваат, е дека ставот што го усвои Светиот Синод на Македонската Православна Црква, особено решението да го „поздрави“ и да се „поддржи“ иницијативата на Вселенскиот Патријарх, претставува капитулација пред оние страни кои постојано се противат не само на глобалното признавање на Македонската православна црква, туку и на самиот идентитет на македонската нација и нејзиниот народ и сите нивни етно-културни атрибути“.

Ангелков ја продолжи изјавата кажувајќи дека „јасно е дека сега се поставени одредени предуслови за конечно прифаќање на Македонската Православна Црква на еднаква основа со сите останати сестрински православни цркви. Тие вклучуваат имплицитно преименување на Црквата во „Охридска Црква“, како и наведен пат кон целосно прифаќање преку шовинистичките политики и практики за ова прашање на Српската православна црква. Овие предуслови не само што се целосно неприфатливи, туку се навистина и понижувачки за македонскиот народ, и секако за нашите побожни православни христијански парохијани“.

Советот смета дека, во најдобар случај, црковното раководство се согласува со континуираните обиди за „денационализирање“ на македонскиот народ од традиционално заинтересираните фактори кои историски го угнетувале Македонците и ги негирале не само нивните основни национални и човекови права, туку и самите карактеристики што ги дефинираат нив во однос на нивниот јазик, култура и религија, меѓу другите атрибути.

Ангелков додаде дека „фактот дека црковната хиерархија во Скопје може да биде соучесник во таквите дејствија е навредливо и во крајна мера ги повредува чувствата на Македонците насекаде“. Тој додаде дека „ослабувањето на нашиот основен идентитет и наследство на овој начин едноставно за да се добие прием во „елитен клуб на православието“ е деградирачко. Ова не е нешто што би требало да се очекува од нашите просветени и принципиелни духовни водачи.

Советот смета дека „отстапувањето“ конечната судбина на нашето легитимно право да ги одредуваме нашите верски работи и да бараме поддршка за тоа право од целата православна заедница, на Српската православна црква, особено со оглед на историските пречки во тој однос, е анахроно и не може под никакви околности да се поклопи со каква било потенцијална корист или предност за Македонската православна црква, нејзините верски и духовни приврзаници и македонската нација во целина. Тоа е уште еден чин на „покорување“ со цел да се добие одредена опиплива корист за неколку носители на одлуки со „отворено себични интереси“.

Ангелков заклучи велејќи дека „ова е едноставно плаќање на превисока цена“. Размислувајќи за неодамнешната „деморализација“ предизвикана од „тотална капитулација“ на политичкото раководство во Републиката што доведе до „Договорот од Преспа“ со Грција, и поновото „флертување“ со Бугарија за историски и културни прашања што исто така носи со себе „огромна несигурност и ризици во овој момент“, Ангелков додаде дека „Македонската Православна Црква е црква на македонскиот народ и никој нема право да ја негира нашата легитимна употреба на ова свето име. Не ни е гајле ако другите православни цркви воопшто не не признаат. Македонската православна црква никогаш не смее да го отстапи своето име и независност на нашите традиционални угнетувачи кои го негираат самото постоење на македонската нација, јазик, историја и култура, за свои погрешни и себични цели. Македонците во другите региони на Македонија, како и во Дијаспората воопшто, се составен дел на македонската нација. Недвосмислено изјавуваме дека никакви себични лидери, било тие да се политички, религиозни или било какви други, немаат право, без наша изречна согласност, да се пазарат и за возврат трајно да ја ослабат самата суштина на нашиот горд и единствен идентитет“.

Советот го повикува Светиот Синод на МПЦ веднаш да го преиспита својот став по ова витално прашање. Го повикува политичкото раководство во Републиката да ги исполни и своите морални обврски во овој поглед и конечно да ги исполни ветувањата дадени на различни начини низ годините, но особено во 1944 и 1991 година, за изградба на успешна македонска држава под „ново сонце на слободата“.

Неодамнешните неуспеси на црковната хиерархија во Скопје, особено во врска со ситуацијата во Австралиската епархија, објективно доведоа до создавање на простор меѓу Македонците во оваа земја каде полека почнаа да се вкоренуваат мислите за понезависен црковен пат и живот. Повтореното носење на неразумни решенија во овој поглед од страна на црковните великодостоиници може само да создаде плодна почва за идни радикални решенија. Тоа семе, под одредени околности, може само да се рашири се побрзо низ македонската дијаспора.

(16 мај 2022)

Забелешка Видете ја англиската верзија на Декларацијата подолу

За повеќе информации, ве молиме контактирајте:

Претседател - Крис Ангелков Е-пошта - chairman@mcca.org.au

Секретар - Мајкл Радин Е-пошта - secretary@mcca.org.au

THE ENGLISH VERSION OF THE DECLARATION OF PATRIARCH BARTHOLOMEW:

The Holy and Sacred Synod convened today, Monday May 9, 2022, under the chairmanship of His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew, and discussed extensively the ecclesiastical matter of Skopje. Having assessed in its final stage the petition of appeal of that Church to the Mother Church, along with the repeated pleas of the State of North Macedonia, it made the following decisions:

- 1. It welcomes into eucharistic communion the Hierarchy, clergy and laity under Archbishop Stefan of this Church, thereby healing the wound of schism and pouring “oil and wine” on the ordeal of our Orthodox brethren in that country. To this end, the appropriate Patriarchal and Synodal Act is issued.*
- 2. It cedes to the Most Holy Church of Serbia the regulation of the administrative matters between itself and the Church in North Macedonia, in the context of course of the sacred canonical order and church tradition.*
- 3. It recognizes “Ohrid” as the name of this Church (understood as the region of its jurisdiction solely within the boundaries of the territory of the state of North Macedonia), as also promised in writing to the Ecumenical Patriarchate by its Primate. Thereby excluding the term “Macedonian” and any other derivative of the word “Macedonia.”*

The Ecumenical Patriarchate continues to express interest for the growth, progress and stability of this ecclesiastical entity of Ohrid, just as it has done through the centuries for all the local Orthodox Churches, as “the inn of love, the source of piety of all Orthodox Christians” (Metropolitan Paul of Drama).

At the Patriarchate, on May 9, 2022

From the Chief Secretariat

of the Holy and Sacred Synod